

POSTANOWIENIE

26 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 26 kwietnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia R. O.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 16 lutego 2023 r., VII AGz 283/22 (VII WSC 26/23),
w sprawie z powództwa Bank spółki akcyjnej w W.
przeciwko R. O.
o zapłatę,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 lutego 2023 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie, w sprawie z powództwa Bank S.A. w W. przeciwko R. O. o zapłatę, odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 31 sierpnia 2022 r.

Postanowieniem z 31 sierpnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił zażalenie pozwanego na postanowienie tegoż Sądu z 7 marca 2022 r., którym Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 18 grudnia 2020 r.

W uzasadnieniu postanowienia z 16 lutego 2023 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie wskazał, że skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanego, będącego adwokatem, jest niedopuszczalna, gdyż objęte nią postanowienie nie mieści się w katalogu orzeczeń, co do których może być wniesiona skarga kasacyjna, określonym w art. 398¹ § 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 398¹ § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że złożona przez pozwanego skarga kasacyjna nie dotyczyła orzeczenia określonego w art. 398¹ § 1 k.p.c. W oparciu o powyższy zarzut pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie strona, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Ustawodawca w art. 398¹ § 1 k.p.c. wyraźnie wskazał orzeczenia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, od których można wnieść skargę kasacyjną, bez możliwości ich rozszerzającej interpretacji. Jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, regulacja art. 398¹ § 1 k.p.c. wyłącza dopuszczalność skargi kasacyjnej od innych niż enumeratywnie w niej wymienionych prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, chociażby kończyły one postępowanie w sprawie. Warunek, aby orzeczenie kończyło postępowanie w sprawie, dotyczy zatem wyłącznie prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji oraz postanowień sądu drugiej instancji - ale tylko wydanych w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania. Jak podkreśla się w orzecznictwie, przypadki te powinny być wykładane ściśle (zamiast wielu zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 lipca 2022 r., III CZ 248/22).

W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie pozwanego na postanowienie tegoż sądu o odrzuceniu apelacji pozwanego wniesionej od wyroku sądu pierwszej instancji.

Postanowienie objęte skargą kasacyjną wniesioną przez pozwanego nie mieści się w określonym w art. 398¹ § 1 k.p.c. zamkniętym katalogu orzeczeń, od których może być wniesiona skarga kasacyjnym, w związku z czym za prawidłowe należy uznać wydanie przez Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowienia o odrzuceniu tej skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z 22 lutego 2023 r., III CZ 332/22, wprost wskazał, że skarga kasacyjna nie przysługuje od postanowień sądu drugiej instancji wydawanych na skutek rozpoznania zażaleń na postanowienia tego sądu o odrzuceniu apelacji.

Sąd Najwyższy zwraca również uwagę, że zawarty w uzasadnieniu zażalenia pozwanego wywód dotyczący art. 394¹ § 2 k.p.c. jest bezprzedmiotowy, gdyż przepis ten został uchylony z dniem 7 listopada 2019 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2019 poz. 1469).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]